

mati ter se — po njej ravnati. Kdor želi dobro slovenskemu narodu, naj nabira naročnikov; denar je poslati naprej po nakaznici. Kdor naroči, ta dobi vse knjige, katere naj blagovoli razdeliti med one, ki so jo plačali.* — Potem so ponatisnjena škofovska pisma.

Deželni zbor goriški. Prvo zasedanje leta 1895.—96. (Važniši predlogi, sklepi, interpelacije in govori). Izdalo slov. narodno politično društvo »Sloga«. Tisk. in zal. »Goriška tiskarna« A. Gabršček. 1896. Str. 205. — Sodimo, da ne bi nič škodilo, ko bi tudi druga slovenska politična društva podobne brošure pošiljala med narod ter tako širila politično zavednost.

Slovenske Matice občni zbor dne 25. junija t. l. je bil zlasti zanimiv zaradi predsednikovega ogovora, iz katerega navedemo najmarkantnejše točke. Dokazavši dosledni ekstenzivni, četudi počasni napredek Slovenske Matice s faktom, da se pomnože društvene knjige, katerih se je še pred malo leti tiskalo samo po 1500 izvodov, letos na 3000 izvodov, je moral priznati predsednik, da javna sodba o Matičinih knjigah zadnjih dveh let vobče ni bila ugodna, češ, da nekateri časopisi so jako pikro, jako osorno, da, celo pristransko in krivično sodili Matičine publikacije, z nekako škodljivo slastjo kazali na njih hibe in napake, popolnoma pa molčali o spisih trajne vrednosti, ki jih je Matica dala na svetlo; nič jim ni ugajalo: ni vsebina, ni tisk, ni podobe. In vendar se odbor resno in naporno trudi, da bi dajal na svetlo samo dovršene in v vsakem oziru hvale vredne spise. Toda že lani je moral predsednik reči, da ga slovenski pisatelji pri tem vse premalo podpirajo, da se vse premalo odzivajo njegovim vabilom. »Ako pregledamo društvene knjige zadnjih desetih let, moramo priznati, da Matico z malo izjemami podpirajo vedno isti pisatelji, in da se kolo njenih sotrudnikov ne množi v istem razmernem številu, kakor raste število njenih društvnikov. Jemati je pri tem tudi v poštev, da najpridnejši slovenski pisatelji radi utihnejo, ko se bližajo gotovim letom; mladega naraščaja pa ni toliko, da bi popolnil praznino. Sploh pa je opaziti pri mladem našem razumništvu več kritikizma, nego veselja do resnega dela in idealnega navdušenja do pisateljavanja.«

Dočim se je v raznih glasilih zlasti poudarjalo, naj Matica odslej goji prevesno ali celo samo leposlovje, izjavi predsednik, da njega in odbor nikakor ni volja, da bi se dal tem sirenskimi glasovom zapeljati iz pravega tira. »Ako bi odbor tudi hotel gojiti v Matičinih knjigah samo leposlovje, ne bi mogel te svoje nakane izvršiti, ker slovenski leposlovni pisatelji premalo producirajo, in ker že naši časopisi vzamejo preveč leposlovnega gradiva. Matičina naloga pa ne more biti, da bi znižala duševni višek svojih knjig, in da bi svoje člane pitala z leposlovnimi prevodi in tako pristransko skrbela samo za mlajši del našega razumništva. Vrhu tega Slovenci razen Muzejskega društva za Kranjsko nimamo nobenega znanstvenega društva, kjer bi naši pisatelji, ki se bavijo z resnim delom, mogli objaviti svoje spise. Muzejsko društvo za Kranjsko pa priobčuje samo spise o kranjski zgodovini in o kranjskih prirodoznanskih stvareh. Kje naj se pa še goji naše jezikoslovje, kje naša knjižna zgodovina, kje naše starinarstvo, kje naša popolnem neobdelana folkloristika itd., ako ne v Matičinih knjigah? Naš jezik je še vse premalo preiskan; nujno po-